

בעניין:

המטה למאבק בגזענות בישראל

(להלן: "העותרת")

- נ ג ד -

1. מפלגת יחד בראשות אלי ישי (להלן: "המשיבה")

ע"י ב"כ עוה"ד אדורס ושות' עוה"ד,
ממגדלי התאומים 1,
רחוב ז'בוטינסקי 33 רמת-גן-52511,
טל': 03-7527707 פקס': 03-5756629.

תגובה לעתירת המטה למאבק בגזענות בישראל
מטעם המשיבה – יחד בראשות אלי ישי

מפלגת יחד בראשות אלי ישי (להלן: "מפלגת יחד") מתכבדת למסור לוועדת הבחירות הנכבדה תגובתה לעתירה לפסילת מועמד מס' 4 מטעמה, מר ברוך מרזל, כדלקמן:

תמצית התגובה:

- א. דין העתירה להידחות מטעמים מצטברים.
- ב. ראשית לכל- הטענות העובדתיות כנגד מר מרזל- אינן נכונות במישור העובדתי.
- ג. כל "הראיות" המצורפות לעתירת הפסילה, ללא יוצא מן הכלל (פרט לראשונה) הן מובאות מכתבות עיתונאיות מהאינטרנט, והן לפי דיני הראיות עדות שמועה ואינן קבילות בשום הליך משפטי. לא מדובר "בראיות". גם הציטוטים שמהכתבות הנ"ל הן חלקיים, מגמתיים, וסלקטיביים.
- ד. בהיעדר ראיות משפטיות קבילות כגון- הרשעה- כלשהי- בפסק דין פלילי של בית משפט כלשהו- נאלצת העותרת לייצר יש מאיין "ראיות" בדמות כתבות עיתונאיות שכל תוכןן מדבר לכל היותר על חשדות, שמעולם לא גובשו לכתב אישום, ובהעדר כתב אישום, ממילא גם אין "הרשעה". יש כתבה במקומון.
- ה. בהיעדר כתב אישום- אין ולא יכולה להיות הרשעה.
- ו. לא יכולה להיות פסילה - ללא כתב אישום.
- ז. מר ברזל עצמו- באופן פוזיטיבי- מסר כי מוטלת עליו ועל פעילי מפלגתו חובה ברורה לפעול רק- ואך ורק על פי החוק. אמירה ברורה ומפורשת זו – לא צוטטה מטעם העותרים בכוונת מכוון. זו מניפולציה. אמירתו זו טובא בהרחבה- להלן.
- ח. ההלכה המשפטית מקדמת דנא מורה באופן עקבי- שיטתי ורציף כי אין לפסול מועמד לכנסת בשל הבעות דעות. גם אם הן אינן פופולאריות, מקובלות, או חלק "מהזרם – המרכזי". זו המשמעות של דמוקרטיה, והיא תמיד חריפה וסוערת.
- ט. התרופה לפי פסיקות בית המשפט העליון היא למי שמתנגד לדעותיו של מועמד קונקרטי הינה- שלא לבחור בו, (או כן לבחור במי שיחפוץ). אך לא לפסול משפטית את מועמדו. ההלכה של בית המשפט העליון תיסקר בהרחבה ודווקא ובעיקר מתוך המובאות של העותרת.
- י. הנטלים להוכיח את העתירה- בפרט כל רכיב ורכיב עובדתי מהנטען בה- מוטל על העותרת.
- יא. יודגש בפני הוועדה הנכבדה: הנטל איננו מוטל על המועמד שכנגדו מוגשת בקשה לפסילה. זה אינו נדרש להוכיח כי "אין לו אחות", "ואין לו גם סבא". רק על העותרת מוטל הנטל להוכיח- ולסברת המשיבה- לא רק "מעבר למאזן ההסתברויות", אלא בשים לב למאטריה ולהאשמות החמורות הגלומות בבקשת הפסילה- אף להוכיח "מעבר לכל ספק סביר" - בנפרד כל אחת ואחת מהטענות העובדתיות הנטענות כנגדו.
- יב. לא עשתה כן העותרת, ולו רק מטעם זה- דין בקשת הפסילה להידחות רק מטעם זה של אי עמידה בנטל השכנוע.
- יג. לעמדת המשיבה- ולאחר קריאה בעיון של בקשת הפסילה, ובפרט לנוכח שרוב מס' כתבות מהאינטרנט המכונה משום מה "תיק הראיות" - בהיעדר פסקי דין מרשיעים [ומעבר לצורך- אפילו לא כתבי אישום] הרי שזכותה של המשיבה להעלות טענה מסוג NO CASE TO ANSWER.
- יד. "אין על מה להשיב".
- טו. מדוע אין על מה להשיב?

- טז. מפני שהמשיבה אינה נדרשת להשיב - על מקבץ קטעי עיתונות שכולם ללא יוצא מן הכלל בגדר עדות שמועה.
- יז. העותרת לא הציגה תצהירים - כלשהם בעלי תוכן כלשהו מטעם מי מהנפשות המעורבות לטענתם.
- יח. באי עשותה כן, בחרה העותרת [לא בכדי] שלא להביא ראיות עובדתיות [הפעם הכוונה לראיות אמיתיות של ממש] לתמיכה בטענותיה כנגד מועמדותו של מר מרזל.
- יט. לעמדת המשיבה - מחדלה זה של העותרת [שלא להציג שום תצהיר ראייתי תוכני] אינו ניתן לריפוי ולא ניתן יהיה להתיר לה שום סוג של "מקצה שיפורים".
- כ. העתירה רוויה "ספקולציות" השערות, וטיעוני אווירה.
- כא. ולסיום יש גם מנות גדושות של מניפולציה – תכסיסנות - בהיתלות "בטיעון" מעושה שאינו רלבנטי כלל ועיקר, הוא אם המועמד אשר מוגשת כנגד מועמדותו בקשת פסילה - כן לחץ, או לחץ את ידו של כב' השופט, יו"ר הוועדה.
- כב. טענה מעין זו, דינה בדיוק כמו טענה שמושמעת כנגד מועמד - "שאיננו אוכל עם סכין ומזלג", אלא אוכל עם הידיים. מקומה לכל היותר בענייני נימוס והליכות. לא בפסילה משפטית.
- כג. ושוב, "האין" מאלץ את העותרת להתאמץ מעבר למחוזות האבסורד בכדי לנסות ולייצר - באופן מלאכותי ומעושה - "יש-ראייתי" תוך הפלגה למחוזות רחוקים ולעבר ערבות נידחות.
- כד. לטענת המשיבה כאשר יש ראיות - כאשר יש פסק דין מרשיע, כאשר יש אפילו בשלב מאוד מקדמי ובוודאי שלא מחייב-לכל הפחות כתב אישום בגין ביצוע עבירות פליליות - העותרת הייתה מציגה אותן ללא צל של ספק - "בתיק ראיות".
- כה. אבל - כאשר אין ולו בדל ראיה משפטית - מכתתים רגליים לציטוט סלקטיבי מקטעי ידיעות באינטרנט, מעלים טענות שמקומן בענייני נימוסים והליכות, והאין - מעיד על חולשת "היש".

1. ולתגובה בפירוט:

- 1.1. הפסיקה הרחיבה מאד את גבולות חופש הביטוי בכלל ובאינטרנט בפרט, והאינטרנט הפך להיות מקום וירטואלי שבו ניתן למצוא את כל סוגי הביטוי החל מהייד פארק ועד להג שיכורים ואף מעבר לו. ניתן להתווכח האם זה המצב הרצוי, אך אין ספק שזהו המצב המצוי.
- 1.2. הפגיעה בזכות להבחר היא פגיעה חמורה ביותר היורדת לשורשו של ההליך הדמוקרטי, ולכן היינו מצפים שכאשר הגוף העותר, המתאר עצמו בס' 2 לעתירה כ"מטה המאבק נגד גזענות, המאגד למעלה מארבעים ארגונים אשר חשים עצמם מחוייבים לקידום זכויות האדם בישראל", פונה אל ועדת הבחירות לכנסת ומבקש מזמנה השיפוט, הוא יפנה לפי כללים אלמנטריים של הליך שיפוט, ויצוג חומר ראיות העומד, ולו רק על פני הדברים, במבחן דיני הראיות.
- 1.3. היינו מצפים ש"היסוד העובדתי" כנגד המועמד להבחר יהיה מושתת על דברים שהם: הרשעות בהליכים פליליים; או למצער – כתבי אישום פליליים; או לחילופי חילופין – פסקי דין אזרחיים בגין עוולות הקרובות לדברים (הפליליים) המוטחים במועמד;
- 1.4. תחת זאת אנו רואים אוסף אקלקטי של תדפיסים מהאינטרנט. תדפיסים מהאינטרנט? אמור לי מה אתה רוצה לראות, ואמצא לך אתר אינטרנט האומר זאת; מה תהיה רמת האמינות? האם האתר עובר ביקורת? יעוץ משפטי? עריכה? זו כבר שאלה אחרת.
- 1.5. נעבור עתה על ה"ראיות" אחת אחת:
- 1.6. "ראיה" א: הכרזה מרשומות על תנועת כך כארגון טרור. זהו מחזור של חומר ישן, שקדם להחלטה בעניינו של המועמד בפסק דין טיבי, והוא כבר עמד בפני ועדת הבחירות המרכזית כבר כשעמדה בפניה סוגית פסילתו של מר מרזל בבחירות לכנסת ה-16; אלא שכשם שאין מחלוקת באמור בהכרזה זו, כך גם אין מחלוקת שהמועמד חזר בו מעמדותיו אלה והצהיר על כך בפני ועדת הבחירות עוד בטרם ההחלטה בעניין טיבי.
- 1.7. "ראיה" ב': פרסום מתוך אתר האינטרנט של וואלה: "ברוך מרזל חשוד שאיים על ראש עיריית רהט". קריאת הכתבה מעלה שראש עיריית רהט סיפר דברים כאלה ואחרים – הוא ראה, לטענתו, את ברוך מרזל עושה תנועה בידו המסמלת ירי באקדח.

